

Velikonoce – možnost zpřístupnění nebes pro všechny

Obsah velikonočního prožívání má rozmanitou historii. Dědictví nadsmyslového vnímání Kristových současníků bylo v jejich dobách ještě živé. Předávaná svědectví učedníků Krista o sestoupení ducha Sluneční bytosti do člověka a samotné přebývání a působení Ježíše Krista v Palestině stačila k tomu, aby tomuto tajemství postupně uvěřila především západní část lidstva.

Základní Ježíšova mystéria – jako křest v Jordánu, golgotská oběť na kříži, mysterium vzkříšení a tajemství svatého Grálu – patřila, a patří proto k základním křesťanským mysteriím. Snažili se jim porozumět velcí duchové lidstva a sdělovat své poznání lidem. Prvním byl Jan Křtitel, který při Ježíšově křtu v Jordáně přímo pozoroval kristovské mysterium vtělení. Dalším zasvěcencem byl autor Janova evangelia, Jan Evangelista.

Velkým nepřitelem Ježíšovým, který zprvu pronásledoval křesťany, byl Šavel (Saul). Před Damaškem však poznal svým duchovním zrakem, kdo vlastně Kristus je – symbolem jeho obrácení je změna jména na Pavel.

Zprvu, za dob působení Kristových učedníků, církevních otců, a někde ještě i dlouho potom stačila křesťanům víra a slova i svědectví evangelii k tomu, aby byli křesťany. Postupně se však lidstvo vyvíjelo a potřebovalo i rozumový výklad Písma. To brzdily některé církevní autority.

Rozum mnohdy nebyl uznán za způsobilý nástroj k poznávání náboženských pravd. Zjevené pravdy náboženství byly právem považovány za pravdy vyšší, avšak protože přímé nahlížení do duchovních světů se vytrácelo u duchovních pastýřů rovněž, bylo duchovní poznání předáváno výlučně formou věroučných článků – dogmat. Ta však přinesla stagnaci jak myšlenkovou, tak duchovní a vývojovou vůbec.

Křesťanská věda se posléze vyvinula ve vědu materialistickou, zmrtvělou. Většina lidstva posledních dvou staletí již nepovažuje nadsmyslové světy a jejich mystéria za něco skutečného. Ať už proto, že naše novodobá filozofie a přírodovědecké myšlení rozbily starý středověký světový názor a nový nedokázaly uspokojivě vyvinout, nebo proto, že teologie jednotlivých církví nedávají dostatečné odpovědi na vše, co srdce i rozum dnešního lidstva potřebují vědět. Nevedou současný pokrok lidstva, nýbrž jsou jím ve své částečně přetrvávající zapouzdřenosti spíše zdráhavě vlečeny.

To vše ale nezabránilo tomu, aby

se křesťanský impuls dále nevyvíjel. Počínaje dvacátým stoletím přinesla esoterní bádání už nové, hlubší poznatky též o křesťanských mystériích. Mocným vlivem archanděla Michaela, vládce nynější doby, dochází k hlubšímu spirituálnímu poznání i vedení jedinců. Michael inspiruje způsobem, odpovídajícím současnému lidskému uzpůsobení, k přiměřenému poznávání a podávání výkladů nejen o mystériích, jež se odehrála před dvěma tisíci lety, ale i těch, která se stále od té doby odehrávají. Od devatenáctého a dvacátého století se proto vyvíjí i nová křesťanská esoterika. Její převážná část je veřejně dostupná.

Zasvěcenec působící počátkem dvacátého století upozornil, že kdyby člověk pozoroval planetu Zemi v době golgotského mystéria z určitého bodu naší sluneční soustavy, spatřil by, že v okamžiku, kdy na Zemi skanuly první krůpěje Kristovy krve z kříže, začala se aura naší Země měnit. Sluneční duch, který sestoupil na Zemi jako člověk, zůstává od té doby její součástí.

Ti, kteří od dvacátého století vyspějí duševně a duchovně, mohou Ho vidět v éterném (nadsmyslovém) těle, jak opět sestupuje mezi lidi. Návrat Kristův se už proto nebude nikdy opakovat v lidském fyzickém těle. Jeho očekávání je čistě materialistická představa, ba pověra, která pronikla do některých křesťanských i východních nauk.

Hlubší chápání jednak Kristovy oběti na Golgotě, jednak jeho mystéria Vzkříšení je zdrojem živé oplodňující síly pro vývoj budoucího křesťanství. Jedním z podstatných impulsů je i pochopení náplně Velikonoc nejen v dosud dominující stránce umučení Ježíše Krista, ale i v grandiózních tajemstvích Vzkříšení. Křesťanství je dosud v dětském věku, rozvinutí jeho hlavní fáze je úkolem budoucnosti. Neposuzujeme proto jeho stav pouze prismatickým současným viditelným stavu lidstva či exoterního náboženství.

Neviditelné dějiny duchovních světů vtrhují do dějin lidstva s nebyvalou silou. Zdá se, že na světovém orloji odbijejí důležité hodiny nového duchovního vzkříšení lidstva, resp. té jeho části, která nepropadá ve vývoji. Započal zesílený střet dobra a zla.

Nestěžujme si na stav světa, ale přispívejme k jeho obrodě, každý na svém místě, snad i v tichosti a nenápadnosti, kterou dali do vínku našemu hledačství čeští bratři, avšak s plně vědomou náplní duchovního poznávání a vnašení vyšších hodnot

do běžného života. Vězte, že spolu s Kristem mohou naše já vrstát do zjasněného světa nebes a odtud prosvětlovat širý terén světa.

Učiňme své tělo kalichem

Lidská duše se s blížícími svátky Velikonoc obrací k nebeskému Světlu, probouzí se z temnoty pozemské malosti a chápe, jak šumí vlny moře věčnosti. Cítí božskou Lásku projevenou silami božské duše, Isis-Sofie, která proudí ve vzduchu, zlatem Slunce prostoupeném. Touto Láskou zvučí srdce Kristovo v souzvuku s božskou Matkou.

Jarní Oheň Isis-Sofie proudí celým kosmem a dává jistotu božské Lásky, která vše proniká, ochraňuje život lidský a obnovuje život přírodní.

V těchto dnech se duše Země zasnubuje odvěkému Duchu Světla a vsává mystickou vůni duchů Berana, která proniká vzdušným obalem Země a otvírá tajemství jejich hlubin klíčem velikonočního vzkříšení.

Zelený čtvrtek je dnem pročištěního myšlení a citění. Proto je v něm ustanoveno mysterium proměny chleba v hostii, v níž je vtělena síla Božího Těla (tj. všechny hierarchické řády, tvořící nebeské Tělo Boha Otce). Svátost proměny chleba a vína v Tělo Boží značí proměnu, která se děje v kosmu, neboť i příroda je součástí Těla Božího. Může to být i niterná proměna člověka.

Logos, tvůrčí Slovo věčné Lásky, naplňuje všechny kosmické prostory. Tato Lásky se na Velký pátek přibližuje k člověku, aby do jeho krve, pokáním očištěné, vli-la svatý Grál, který v hodině golgotského mystéria hoří v celém kosmickém prostoru. Svatý Grál může o Velikonocích proniknout každé lidské srdce, které se mu otevírá, prosvěcuje každou duši, která je zanícena ohněm Sofie. Můžeme učinit své tělo kalichem na planoucí Oheň svatého Grálu, který je esencí Kristovy neposkvrněné Lásky a oběti.

Každoročně znova objevují se v době velikonoční tyto síly a obrazy, vystupující ze záznamů univerzální kosmické paměti, z akašické kroniky. Každoročně se o Velikonocích obnovuje a opakuje vzkříšení, zéterizování a proměny fyzického těla Ježíšova, aby všichni zralí lidé mohli z něho čerpat sílu k vlastnímu přetvoření.

Karel FUNK v knize
**PUTOVÁNÍ MYSTICKÝM ROKEM,
aneb Skrytá řeč svátků.**

Vydalo ji nakladatelství Malvern,
www.malvern.cz